

Presidentkandidaten Ollanta Humala med frun Nadine Heredia till vänster på det avslutande valmötet i Lima.

"I fyrahundra år har gringos haft makten i landet. Nu är det vi peruaner som ska ta över", säger Florence Rios.

fångar väljarna

panjstrateger från det brasilianska arbetarpartiet PT varit i Peru och coachat Humala.

– I fyrahundra år har gringos haft makten i landet. Nu är det vi peruaner som ska ta över, säger Florence Rios, 48, undersköterska.

Hon sträcker fram sin hand för att röra vid den före detta arméofficeren när han kliver ned från scenen.

– Viva Peru! Viva Peru, ropar hon medan Humala rider på sin biffige livvaktens axlar genom folkhavet.

LIMA

FOTO: ANDERS KRISTENSSON
utland@sydsvenskan.se

TEXT: HENRIK BRANDAO JÖNSSON
utland@sydsvenskan.se

Fem presidentkandidater

■ På söndag avgörs vilka två kandidater som går vidare till den avgörande valomgången den femte juni.

1 Alejandro Toledo, 65, mittenpolitiker. Den första från ursprungsbefolkningen som blev president. Han styrde landet mellan 2001 och 2005. Senaste opinionsmätningen: 18,5.

Alejandro Toledo.

2 Keiko Fujimori, 35, högerpopulist. Dotter till den före detta presidenten Alberto Fujimori som sitter i fängelse dömd för brott mot mänskliga rättigheter. Senaste opinionsmätningen: 20,5.

Keiko Fujimori.

3 Pedro Kuczynski, 72, högerpolitiker. Var ekonomiminister och senare premiärminister i Toledos regering från 2001 till 2005. Senaste opinionsmätningen: 18,1.

Pedro Kuczynski.

4 Luis Castañeda, 65, mittenpolitiker. Omtyckt borgmästare i Lima mellan 2003 och 2010. Senaste opinionsmätningen: 12,8.

Luis Castañeda.

5 Ollanta Humala, 48, vänsternationalist. Pensionerad överstelöjtnant som kämpade mot gerillarörelsen Sendero Luminoso på 1990-talet. Deltog i kriget mot Ecuador 1995. Senaste opinionsmätningen: 27,2.

LONDON

Leif Norrman

utland@sydsvenskan.se

Ingen OS-mara genom East End

På Trafalgar Square har nedräkningen börjat. Sekunder, minuter och dagar svischar digitalt undan. Det är bara ett drygt år kvar till OS 2012. Vit och ståtlig står arenan ute i Stratford klar. Ingen förseningsnervositet, inga mutskandaler. Biljetterna går som smör.

Man bråkar redan om rivningen. Alternativt ombyggnaden.

Ett bygge som tagit årtal och som kostat skattebetalarna 4,5 miljarder kronor ska skrotas efter två veckors användning nästa år.

Fotbollsklubben Tottenham hotar ta juridisk strid. De vill ha arenan för att i princip bygga en ny på samma plats. Utan löparbanor. Tre miljarder spänn. West Ham United, som redan hör hemma i trakten, tänker bara lägga ut 95 miljoner på att krympa läktarna.

Vilken klubb vinner? Inte helt avgjort än. Men de tjugiga resonemangen i OS-ansökan, om anläggningar som ska gynna hela det socialt och ekonomiskt eftersatta East End, tonar bort.

Att gå nerför Green Street mot West Hams nuvarande arena Upton Park är som att plötsligt befinna sig i en annan stad. Afro-karibiska hårsalonger, halal-slaktare, bengaliska restauranger, skyltfönster med glittrande bling och saris i chockfärger. Lite Afrika, lite Jamaica och mycket Bangladesh.

Pr-cirkusen

"London säljs bättre med drottningen, Big Ben och St Paul's Cathedral än med moskéer, tempel och livliga marknader."

Vågor av invandrare har

hamnat i East End ända sedan 1600-talet då hugenotterna kom. Då var East End kvarter som låg nära City. De växte med smutsiga, stinkande industrier och hamnens dockor längre och längre ut.

Efter hugenotterna kom irländarna. Sedan judarna som flydde Östeuropas pogromer.

"Avgrundens folk" hette Jack Londons East End-skildring från 1903.

"Nederstigen i dödsriket" av Ivar Lo-Johansson kom 1929.

Titlarna säger allt. Slum. Den värsta av alla.

Första vågen bangladeshier kom på sextioalet. Londons posh-gräns har flyttats ut långt bortom Spitalfields sedan dess och finansvärldens glastempel skiner nere i de forna dockorna. Ut till Green Road och West Ham har den glansen inte nått.

Men OS, var det sagt, skulle bidra till att området lyftes. Öde industrilandskap och plåtskjulsverkstäder röjdes för arenorna. Ganska stolta och hoppfulla såg invånarna på olympiadens framväxt i trakten och gladdes vid tanken på täta åskådardel längs deras myllrande men turisttomma gator.

Nu har ilska och bitterhet blossat upp. Ty OS-generalen lord Coe, den forna medeldistanstjärnan, har bestämt att maratonloppet inte ska ledas ut genom East End med målgång inne i olympiastadion. Utan enbart gå inne i Londons centrum förbi alla de kända turistattraktionerna: The Mall, Buckingham Palace, St Paul's Cathedral och parlamentet i Westminster.

– Skäms OS-arrangörerna för Londons sanna ansikte? undrar lokalpolitiker i East End upprört. Var det inte just den etniska blandningen här som skulle hållas fram? Ses som en inspiration och uppmuntran?

Sebastian Coe skyller på den svåra trafiksituationen.

Sanningen är kanske att London säljs bättre med drottningen, Big Ben och St Paul's Cathedral än med moskéer, tempel och livliga marknader i East Ends vimmel.